

V ospredju družbena samozaščita

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o notranjih zadevah

Delegati republiške skupščine bodo konec septembra obravnavali tudi predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o notranjih spremembah, ki ga je predložil v obravnavo republiški izvršni svet. To področje je sedaj urejeno z zakonom o notranjih zadevah iz leta 1972, ki bo spremenjen in dopolnjen predvsem z določbami o družbeni samozaščiti, s čimer bo usklajen tudi z novo ustavo. Zaradi tega bo spremenjen tudi naslov zakona in se bo v bodoče imenoval zakon o družbeni samozaščiti, varnosti in notranjih zadevah.

Spremenjeni in dopolnjeni zakon bo torej poleg nekaterih drugih vprašanj, ki jih je treba uskladiti z novo ustavo, vseboval predvsem posebno poglavje o uresničevanju družbene samozaščite. Družbena samozaščita je po novem zakonu dolžnost vseh občanov in jo uresničujejo v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih, družbeno političnih in drugih družbenih organizacijah, društvih ter v družbeno političnih skupnostih.

Naloge s področja družbene samozaščite v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela se določijo v statutu, pravilnikih in v varnostnem načrtu. Za izvajanje teh nalog skrbi odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito,

ki ga ustanovi delavski svet ali njemu po položaju in funkciji ustrezen organ upravljanja. Podobno tudi občani in drugi delovni ljudje v krajevnih skupnostih v svojih samoupravnih splošnih aktih urejajo uresničevanje družbene samozaščite, za katero skrbi odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ki ga ustanovi svet krajevnih skupnosti ali drugi ustrezen organ krajevnih skupnosti. V vseh oziroma naseljih, zaselkih in ulicah pa lahko opravljajo naloge s področja družbene samozaščite pododbori, ki jih imenuje odbor krajevnih skupnosti. V občini skrbi za uresničevanje nalog s področja družbene samozaščite svet za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito, v republiki pa republiška skupščina, predsedstvo SRS, republiški svet za varstvo ustavne ureditve, republiški izvršni svet in republiški upravni organi. Vse samoupravne in druge organizacije in skupnosti, ki skrbijo za družbeno samozaščito pri tem medsebojno sodelujejo in v ta namen ustanovljajo skupne organe, določajo njihove naloge in združujejo sredstva za njihovo delo.

Posebno novost v sistemu družbene samozaščite pomenijo določbe o narodni zaščiti, ki jih organizirajo delovni ljudje in občani v TOZD in krajevni skupnosti za varovanje pogojev dela, družbene lastine

in objektov skupnega pomena, za varovanje reda in svojega premoženja ter za zagotavljanje mirnega in varnega življenja. Te enote pa izvajajo tudi določene naloge v okviru splošne ljudske obrambe v neposredni vojni nevarnosti in v vojni. Za izvajanje nalog narodne zaščite se ustanovijo posebne enote narodne zaščite, ki jih v TOZD ustanovi delavski svet, v krajevni skupnosti pa svet krajevnih skupnosti. Zakon določa, da je sodelovanje v enotah narodne zaščite pravica in dolžnost, ki se opravlja izven rednega delovnega časa. Posebej so v zakonu določena pooblastila, ki jih imajo člani enot narodne zaščite (ugotavljanje istovetnosti in drugo). V zakonu je tudi določeno, v kakšnem primeru je občan lahko oproščen opravljanja nalog v enotah narodne zaščite in tudi kdo ne more sodelovati v enotah narodne zaščite (kdor je bil obsojen ali pa je v kazenskem postopku za določena kazniva dejanja). Enote narodne zaščite vodi načelnik, ki ga imenuje delavski svet v TOZD oziroma svet krajevnih skupnosti na predlog odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v soglasju s svetom za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito občinske skupščine. V enoti narodne zaščite sodelujejo občani po razporedu, ki ga sprejme pristojni organ za družbeno samozaščito.

Nove v zakonu so tudi določbe, po katerih lahko strokovna opravila v zvezi z izvajanjem zavarovanja družbenega premoženja v TOZD in drugih organizacijah in skupnostih opravljajo posebne organizacije združenega dela na podlagi pogodbe. Republiški sekretar za notranje zadeve predpiše posebne pogoje, ki jih mora izpolnjevati taka organizacija, da lahko opravlja omenjeno dejavnost.

Pomembna novost v zakonu predstavlja tudi določba, po kateri bo lahko republiški sekretar za notranje zadeve pod določenimi pogoji omejil svobodo gibanja in nastanitve določeni osebi oziroma osebami, ki ogrožajo javni red ali ustavno ureditev, vendar največ za eno leto.

F. GRAD

Zakon o postopku z najdenimi stvarmi

Najdeno je treba prijaviti

Delegati v republiški skupščini bodo na prvem jesenskem zasedanju obravnavali predlog za izdajo zakona o postopku z najdenimi stvarmi, skupaj z osnutkom tega zakona, ki ju je predložil v obravnavo republiški izvršni svet. Doslej je postopek z najdenimi stvarmi urejalo navodilo, ki ga je leta 1949 izdala vlada FLRJ. To področje je sedaj v pristojnosti republike, zato ga je treba urediti z republiškim zakonom in uskladiti z ustavo.

Predloženi zakon ureja postopek z najdenimi stvarmi in določa pravice in dolžnosti najditelja stvari in tistega, katerega stvar je bila najdena. Po tem zakonu se za najdeno stvar šteje le tista stvar, ki je bila izpuščena, ne pa tudi opuščena stvar, kot so npr. stvari, ki se puščajo na javnih odlagališčih — štedilniki, hladilniki in podobno. Primerno se določbe tega zakona uporabljajo tudi glede najdbe zaklada. Najditelj tuje stvari je predvsem dolžan,

da najdbo prijavi in obenem stvar takoj, najpozneje pa v treh dneh, izroči postaji milice na območju katere je bila stvar najdena ali pa postaji milice, ki je najditelju najbližja. Če stvar najde v prostorih državnega organa ali druge organizacije, mora organ ali organizacija poskrbeti, da je najdba prijavljena in stvar izročena pristojni postaji milice.

Postaja milice je dolžna, da najditelju izda potrdilo o prejemu stvari in sestavi zapisnik, obenem pa mora ukrepati vse potrebno, da se stvar obvaruje. Če ugotovi, kdo je upravičenec, mu stvar izroči, potem ko ta plača stroške za hrambo, morebitno nagrado najditelju in druge stroške. Če pa se upravičenec ne zgleda v treh dneh od prevzema stvari na postaji milice, izroči ta najdeno stvar občinskemu organu, pristojnemu za občo upravo, ki najdbo razglasi oziroma objavi v dnevnem tisku. Občinski organ takoj proda pokvarljive stvari in živali, če se upravičenec ne zglasi v osmih dneh od dneva, ko je bila žival najdena. Druge stvari hrani določeno dobo (eno leto ali 6 mesecev, oziroma po variantnem predlogu od 6 mesecev do dveh let). Če se upravičenec do stvari ne zgleda niti v tem času, oziroma ne plača stroškov in nagrade, postane najdena stvar družbena lastnina in se proda na javni dražbi.

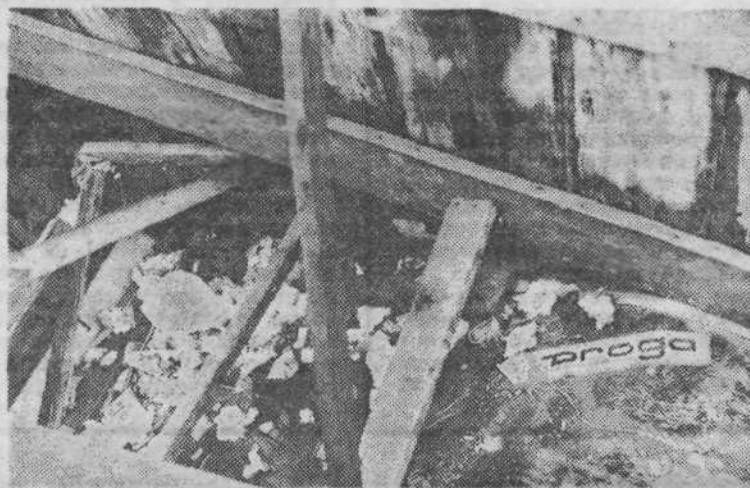
Najditelj stvari ima pravico do nagrade, ki znaša 15 odstotkov vrednosti najdene stvari (po variantnem predlogu 10 odstotkov vrednosti najdene stvari). Predvidena pa je tudi varianta, po kateri naj bi imel najditelj pravico do nagrade v višini 15 odstotkov vrednosti stvari, samo če gre za stvar manjše vrednosti, če pa gre za stvar večje vrednosti, pa bi imel pravico samo do primerne nagrade, ki ne bi smela biti večja od 15 odstotkov vrednosti stvari lahko pa bi bila manjša če bi bila vrednost stvari zelo velika.

F. G.

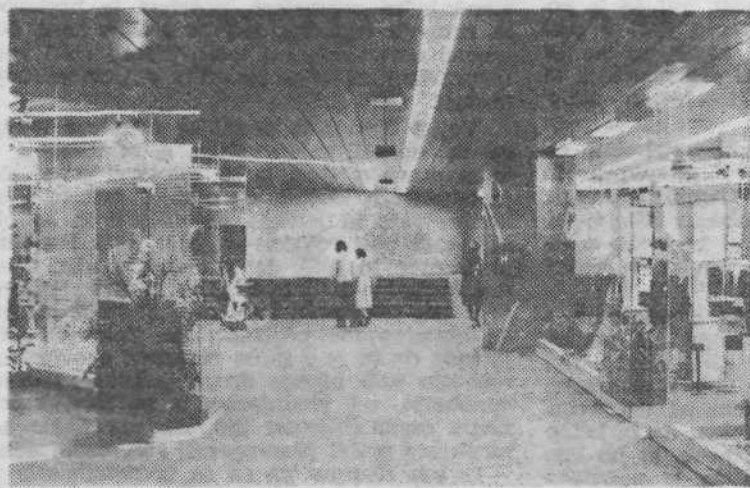
Podhod na Ajdovščini

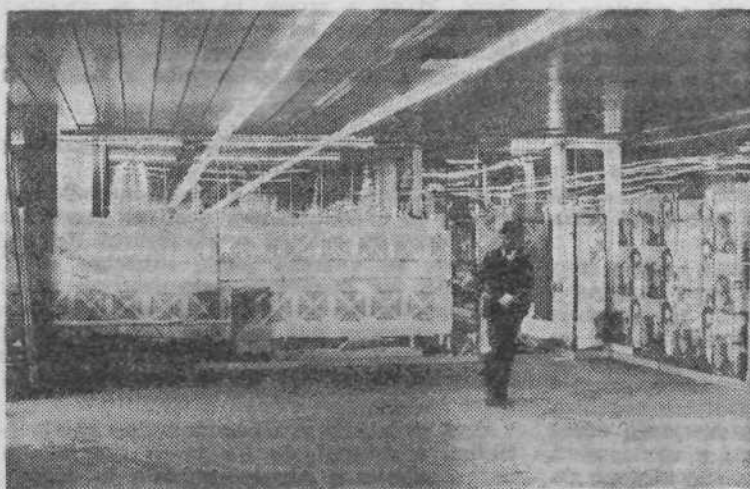
PREMIČNE STOPNICE — Kljub temu, da je podhod na Ajdovščini že dalj časa odprt, ima številne pomanjkljivosti. Premične stopnice za navzgor mnogokrat ne obratujejo. Redni uporabnik podhoda nam je povedal, da se je, odkar je podhod odprt, le nekajkrat peljal z njimi.

SMETISČE — Na mestu kjer bodo postavljene stopnice za vožnjo navzdol se bohoti smetišče. Če bi bili postavljeni v bližini košči za smeti, se to verjetno ne bi dogajalo.

KAM? — Ko bo urejena Ploščad Borisa Kraigherja bo imel podhod še tja izhod. Do takrat lahko uporabniki samo ogledujejo stopnice, ki ne vodijo nikamor.

NOV LOKAL — Podjetje Tkanina te dni ureja še zadnji trgovski lokal v podhodu. Kmalu bo odprt za kupce.

MILAN TUREL